

KAREL VERSTOVŠEK

(Velenje, 1871 - Maribor, 1923)

Politik, publicist in gimnazijski profesor dr. Karel Verstovšek se je rodil 26. julija 1871 v Velenju, umrl pa je 27. marca 1923 v Mariboru. Njegov oče Mihael je bil usnjari in župan velenjske občine. Osnovno šolo je obiskoval v Velenju, gimnazijo pa v Celju. V letih od 1893 do 1897 je študiral klasično filologijo v Gradcu, kjer je leta 1903 doktoriral. Bil je profesor na Klasični gimnaziji v Mariboru, od leta 1911 do 1921 pa se je kot član SLS poklicno ukvarjal s politiko.

Pred prvo svetovno vojno Karel Verstovšek postal eden najvidnejših slovenskih politikov na Štajerskem. Leta 1909 je bil izvoljen za poslanca v štajerskem državnem zboru, po smrti velenjskega župana Vinka Ježovnika je bil na nadomestnih volitvah leta 1910 in nato ponovno na rednih volitvah leta 1911 izvoljen v državni zbor na Dunaju. Kot politik in poslanec je odločno branil pravice Slovencev in se upiral ponemčevalnem pritisku ter preganjanju zavednih Slovencev na Štajerskem ob začetku prve svetovne vojne.

Potem ko je predsednik Jugoslovanskega kluba poslancev dr. Anton Korošec leta 1917 v državnem zboru na Dunaju prebral izjavo, ki je znana kot majniška deklaracija, je postal Verstovšek eden najvidnejših organizatorjev deklaracijskega gibanja, ki je bilo osnova za slovenske politične in vojaške akcije v prevratnih letih 1918 in 1919. Kot predsednik Narodnega sveta za Štajersko je imel Verstovšek leta 1918 pomembno vlogo v boju za našo severno mejo. Med drugim je sodeloval pri pripravah za prevzem vojaške oblasti v Mariboru in 1. novembra 1918 je imenoval majorja Rudolfa Maistra za generala. Tistega leta je Verstovšek postal poverjenik za uk in bogocastje v Narodni vladi SHS v Ljubljani. V tej funkciji je opravil veliko dela pri preurejanju šolstva. Med drugim pa je bil zaslužen za ustanovitev slovenske univerze v Ljubljani.

Šaleška dolina pred 38 leti

Zanimiv dnešek k zgodovini narodnih
bojev ob naši severni narodni meji

Med obsežno korespondenco v zapuščini dr. Ivana Dečka sem našel tudi pismo, ki ga je napisal v začetku leta 1901. dr. Dečku v Celje takratni profesor na mariborski gimnaziji, poznejši državno in deželnozoborski poslanec in že pozneje poverjenik za presveto v prvi slovenski narodni vladi po prevratu v Ljubljani, g. dr. Karel Verstovšek. Ker tega pisma v svoji knjižici o dr. Dečku zaradi pomanjkanja prostora ni sem mogel objaviti, mu dajte, g. urenik, prostora v Vašem cenzuriraju.

Vekoslav Spindler.

Maribor, 21. I. 1901.

Velec, g. doktor!

Zalostne vesti o skrajno neugodnih
razmerah Saleške doline mi ne dajo mi-

ru, da ne bi opozoril še enkrat mero-
dajne kroge, ki stopajo lahko z vso vne-
mico v javnost, kako nevarnost preti v
narodnem oziru še pred leti popolnoma
slovenski, narodni Saleški dolini.

Kakor stoji stvari, imamo pričakovan-
ti vsaj v teku 6 let, da propadejo vse
slovenske občine. Potem je vse delovanje
in ves trud zagonj. Radi tega bi
bilo treba sedaj storiti vse, da bi se vsaj
oviralo do sedaj uspešno delovanje na-
ših nasprotnikov. Kakor se mi je javilo,
bodo nemškutarji z mesecem februarjem
z ustanovili nemško »Posojilnico«.
Kolikor poznam razmere v dolini, bode-
ta občina mnogo vpliva med ljudstvom.
Slovenci so ustanovili tudi neki denarni
zavod, a sedaj premislejujo, kje da bi
dobili lokal za uradovanje. To premislije-
vanje pa bo zopet vso stvar zavleklo ad
štan.

V nekaj letih, že najbrže v dveh, do-
bimo tudi v Velenju nemško šolo, zakaj
nasprotniki delajo že sedaj na to med
ljudstvom, da bi dobili povoljno število
otrok. Seveda ni nobene protiagitatione.
Ponudil sem se že sam, da govorim ljud-
stvu o primernih stvareh; vzbujal sem
že večkrat tamozne gospode, da prire-
jajo vsaj poučljive shode, da se probuja-
ljudstvo. Sami pa veste, g. doktor, kako
težavno je uradniku javno nastopati,
posebno pa za mne v Saleški dolini, zakaj
bati se mi je velikih škandalov; dobil
sem že grožnje od nemškutarjev, da se
ne smem prikazati v Saleški dolini. Ne
morejmo mi pozabiti predzadnjih počitnic,
v katerih sem jim s prebujo ljudstva
precej zamotal mreže. A za te grožnje
se ne zmenim.

Obravčam se na Vas, g. doktor, da pre-
zamete Vi neko akcijo, da začnete Vi
dregati ljudi Saleške doline, da ne za-
spe popolno, ampak se protivjo vsake-
mu razkošu nasprotnikov pravocasno.
Le potujoč se natanko, o slabih razme-
rah, ki postajajo vedno hujše, in po-
seuite vmes, sicer Vas še enkrat zagotov-
im, da pade kmalu celo dolina. V večji
nevarnosti je sedaj Velenje nego So-
štan.

Dokler jo bil Lipold v dolini, se nikomu
ni sanjalo, da bi bilo mogoče v teh
krajih ustanoviti tako nemško društvo.
Koliko časa je od tiste dobe, a sedaj
imamo otroške vrtec in dobimo nemške
šole. Krivi so gotovo le domaćini na-
rodnački. Vodje manjka. Šoštanjska V.

in dr. M. sta premrta in brez vase
inicijative. Treba je še te dregati, na-
mesto da bi ta vodila druge. Od du-
hovnikov je edini Cizej, ki bi deloval, a
osebam je. Radi tega je treba delovati
od zunaj, t. j. iz Celja. Gospod doktor,
ne zamerite, da Vam in Vašej politiki
očitam, kakor sem že enkrat javno sto-
ril, da ni v redu, da ste celjski politiki
posvetili svoje moči le lokalnim razme-
ram; gotovo mi Vas vse skupaj obču-
jemo na tem polju; a kaj pomaga to, če
idi narodno gibanje povsod drugje, kjer
manjka vodnikov, rakov pot. Po mo-
jem mnenju bi se politika Spod. Šta-
jerja nikdar ne bila tako razcepila v
različne struge, če bi bili Celjani pravo-
časno posegli vmes, zakaj Vi ste imeli
varno odločilno besedo. To vse samo
mimogrede.

O zadevah Saleške doline bi Vam lah-
ko vse označil, a pismeno je to jako
težko. A prosim Vas še enkrat, čuvajte
to svetinja Spodnjega Štajerja. Mogiče
da se kmalu snideva v Mariboru ali
Celju in se pogovoriva o načrtu, kako
bi se najlaže uspešno delovalo.

S rokresor dr. Verstovšek nam piše: V
sredo, 25. t. m., se je objavil v velečenjem
listu »Slovenec« dopis: »Liberalni kričač v
»Südöster. Stimmen«; v tem članku so oči-
tanja načelne vrednosti, katere moram popra-
viti. Ne marjam se sklicevati na § 19. tiskov-
nega zakona in zahtevati popravka, ker sem
prepričan, da je uredništvo tako kulantno in
sprejme moje kratko pojasnilo brez komen-
tarja. Prvič moram odločno protestirati proti
vesti, da bi bil jaz nasprotnik vase demokra-
ške volilne forme; lahko pritrde vsi odbor-
niki političega društva za Spodnji Štajer, da
je ravno vospolno resnica. Raditega se mor-
am pač zavarovati, da bi me v boju za pravično
razdelitev mandatov metali z »Naro-
dovci« v eden koš. Kar sem storil v zadnjem
času radi volilne reforme, ki je našlo v »Slo-
venec« tak odporn, je le vzbruh odkritega ljud-
skega glasu na Spodnjem Štajerskem in Ko-
roškem, kjer povsod vre in kipi; če bi imel
namene z volilno reformo, kakršne ima »Na-
rod« iz svojega stališča, zatekel bi se bil tja;
toda zbral sem si najkonservativnejši in kr-
ščansko-socialni list »Südöster. Stimmen«, sa-
mo da bi se ne vmešaval vmes staru pesem:
liberalci, klerikalci itd. — Drugič moram res-
nici na ljubo povdarjati, da jaz nisem nikakor
najel gospoda dr. Srnca, da je napadel na za-
upnem shodu poslancev; resnica je, da je z go-
spodom dr. Srncem nisva govorila v življaju
niti dveh stavkov o politiki, ker sploh nisvá
toliko občevala po končanih študijah, kar lahko
dr. Srnec sam spriča. Na druga očitanja v
članku ne reagiram; postanejo brez pomena,
ker se mi mora priznati resnica mojega zago-
vora v teh dveh načelnih točkah; na te pa
lahko prisegam. — Nikakor me ne pečejo
psovke: liberalni kričač, intrigant, propadli
kandidat itd.; imam že precej trdo kožo, ka-
tero so mi že dovolj prekrojili s sličnimi
psovkami nemški listi; svoj nastop o razde-
litvi mandatov utegnem pa pojasnjevati naj-
brže v posebni brošurici. — To so moja krat-
ka pojasnila; za objavo se najiskreneje za-
hvaljujem slavnemu uredništvu. — S spošto-
vanjem dr. Karl Verstovšek.

Opomba uredništva: Dr. Verstovšku smo
ustregli, le komentarju se ne moremo odpo-
vaditi. Tudi mi želimo še več mandatov štajerskih Slovencem, a odločno moramo zavrniti one, ki napadajo sedanjo volilno reformo
le zato, ker sploh ne marajo nobene volilne re-
forme. Gospod Verstovšek naj bo vendar to-
liko iskren in naj prizna, da so izmed vseh
Slovanov Slovenci dosegli primeroma največ.
To se mora vendar prej povedati, preden se
napadajo možje, ki so se pošteno trudili in ki
so pokazali veliko spremnost. Če niso sedaj
vsega dosegli, kar so hoteli, pa mislimo, da
bi bil gospod Verstovšek in vsi, ki sedajo nad
poslanci na sodni stol, dosegli, še manj. Dr.
Verstovšek naj, rajši misli nato, da Slovenci
to ohranijo, kar po volilni reformi dobeli. Lepo
je od dr. Verstovšeka, da se strahuje »Slov.
Naroda«, ta ni lepo, da »Narodove« rastline
presaja v tak list, takor je »Südöster. Stim-
men«.

Verstovškova odgovor na nepodpisani članek,
ki je leta 1906 izšel v klerikalnem časopisu
Slovenec in mu očita nasprotovanje tedanji
volilni reformi.

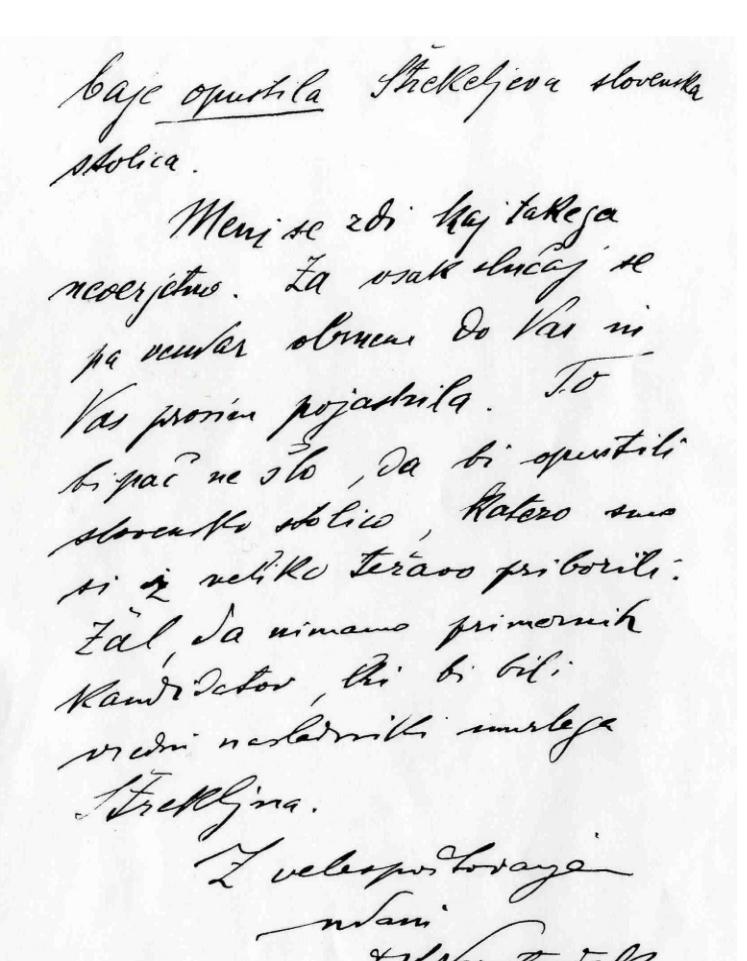
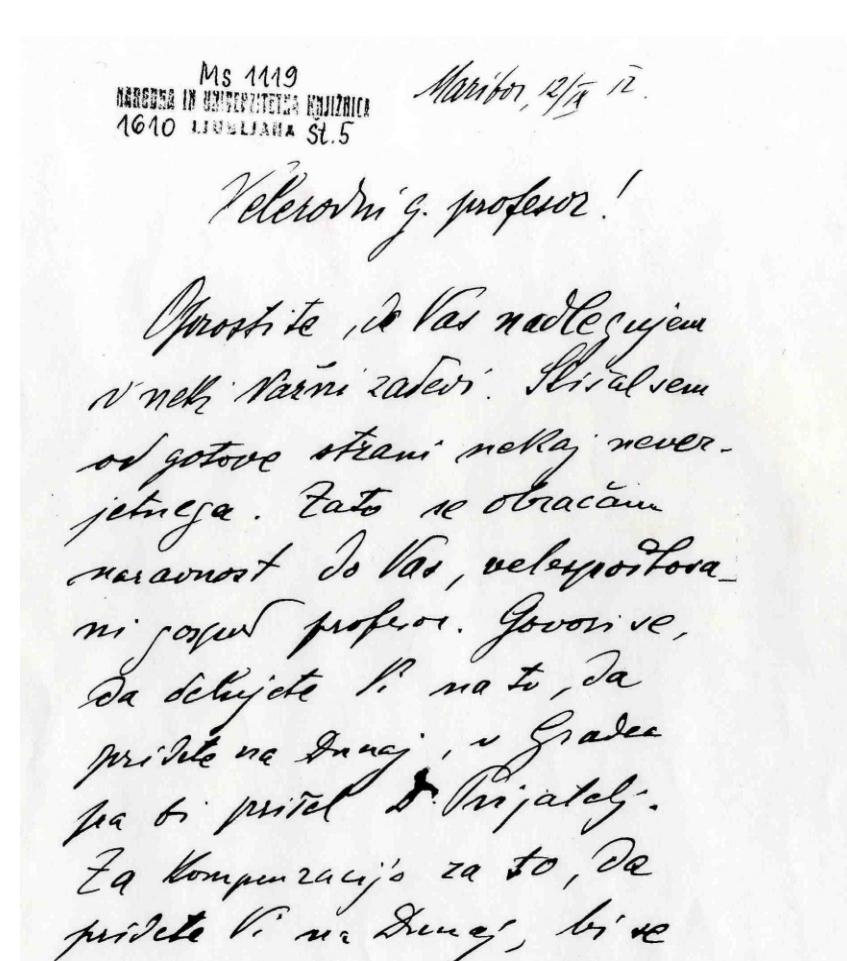
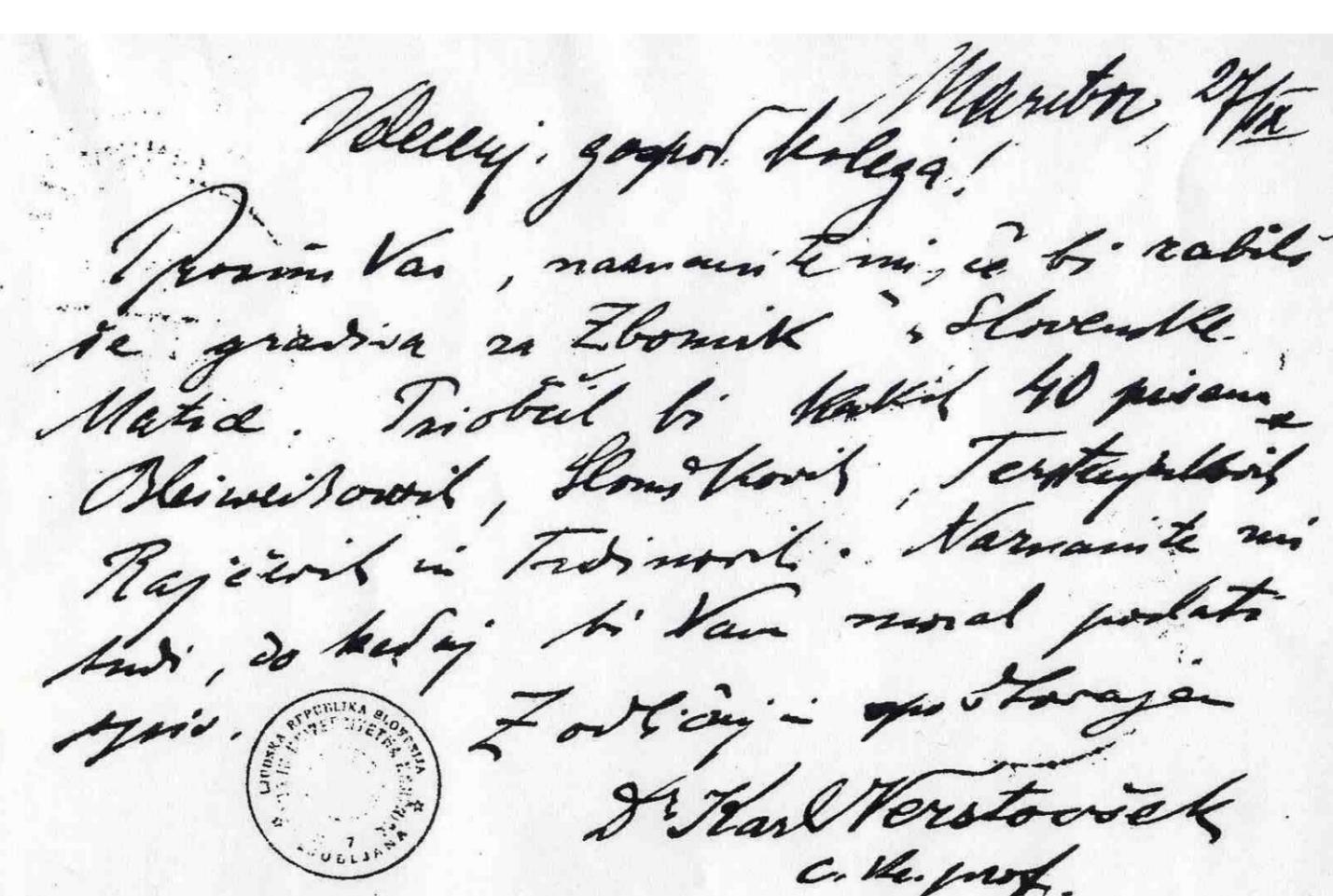
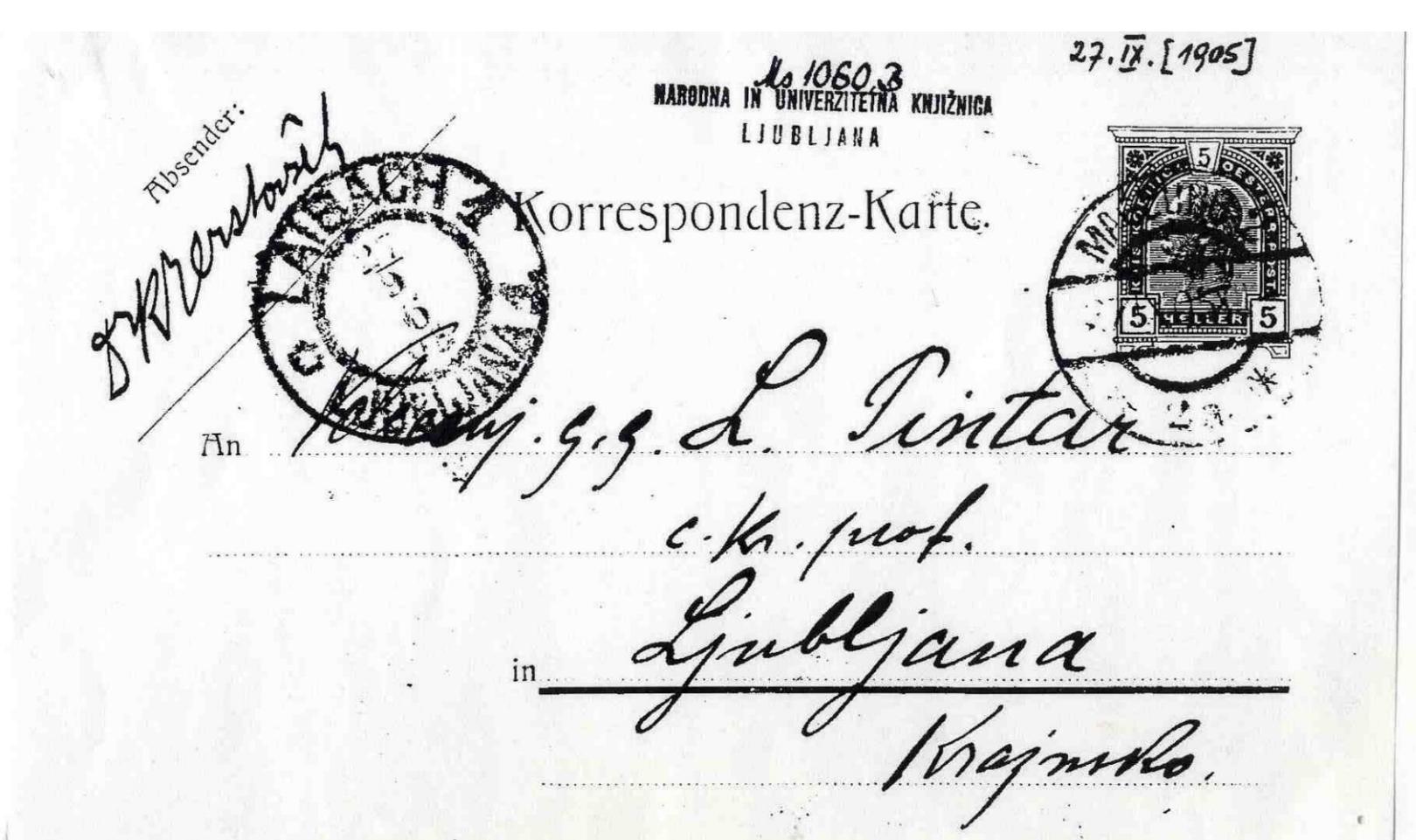

Wöllan

Razglednica Velenja iz začetka 20. stoletja.

Na skupinski fotografiji iz leta 1911 sta tudi Anton Korošec in Karel Verstovšek, ki sedi drugi na desni strani.

Dopisnico je leta 1905 Verstovšek poslal uredniku Zbornika Slovenske matice Luki Pintarju. Sicer pa se je Verstovšek dopisoval z najpomembnejšimi predstavniki slovenskega kulturnega in literarnega življenja. Žal je javno dostopno zelo malo njegove korespondence: na voljo je le osem dopisov znanemu jezikoslovcu in etnografu Matiji Murku in en dopis Luki Pintarju, jezikoslovcu in slovstvenemu zgodovinarju.

St. *Abdyk.*

bellagor Mag. H. H. M.

Hochenburgerjev sistem.

**** Sodnijske razmere ****
na Spodnjem Štajerskem.

Gоворил в државном збору дне 7. декабря 1911
посланец dr. K. Verstovšek.

(Po stenografskem zapisniku.)

V samozaložbi. — Tiškača tiškarna Sv. Cirila v Mariboru.

Stenografski zapis Verstovškovega govora v dunajskem parlamentu leta 1911, v katerem je napadel protislovensko politiko tedanjega pravosodnega ministra Hohenburgerja.

Verstovškovo pismo iz leta 1912 Matiji Murku, ki je tedaj kot Krekov naslednik že sedem let bil redni profesor slovenske filologije in vodja seminarja za slavistiko na univerzi v Gradcu.

Čitateljem!

Sodnijske razmere so postale na Sp. Štajerskem neznenane. Bivši graški odvetnik, sedanji justični minister Hochenburger nastavlja na slovenskih sodnih le nemške sodnike in uradnike. Ti sodniki delajo z vso vnero, da bi odpravili slovenski jezik s sodišč. Ljudstvu se na ta način godi krivica, ker ne razume nemškega sodnika, sodnik pa ne slovenske stranke.

Slovenski politični listi in časopisi ne smejo pisati odkrito o teh nezdravih razmerah. Zapleni jih državni pravnik. Zato bode, tako sodimo, vsak slovenski rodoljub pozdravil to brošuro, ki vsebuje govor poslanca dr. Verstovšeka. Govor podaje dobro sliko sodnijskih razmer na Sp. Štajerskem, kolikor je bilo mogoče to izvesti v enem govoru; ozirati se naj blagovolijo cenjeni čitatelji na dejstvo, da je prišel poslanec dr. Verstovšek ta dan slučajno do besede in je zvedel, da bode govoril, šele eno in pol ure pred govorom. Če zaradi tega ni kaj popolnega ali dovolj jasnega, naj blagovolijo podati cenjeni čitatelji govorniku več, in sicer novega gradiva, da se zopet lahko postavi v bran proti nad vse škodljivemu Hochenburgerjevemu sistemu.

Maribor, meseca decembra 1911.

Dr. K. Verstovšek.

1*

Predgovor k Hochenburgerjevem sistemom

